

си разходка, да я види. Тоя пжтъ бѣше решилъ да я спре. Имаше толкова много да ѝ говори. Въпрѣки нейното малко рѣзко държание, той нѣма да загуби смѣлость и ще я спре.

Стариятъ Ведровъ въ разговора спомена името на Здравева. Младеновъ се вслуша. Обикновенитѣ баналности, че Здравевъ изкориствалъ положението, за да се издигне. По дявола!

Обърна отново глава къмъ булеварда и изведнажъ скочи. Станаха всички въ сладкарницата.

Отъ булеварда се чуа единъ следъ другъ три гърмежа. Тълпата изплашена се разбѣга. Точно срещу сладкарницата до трамвайната линия за мигъ мѣстото се очисти, и всички видѣха тамъ единъ падналъ човѣкъ. По улицата нагоре единъ стражаръ и граждани тичаха следъ нѣкого.

Младеновъ и всички посетители излѣзоха на улицата.

— Какво стана? Кого убиха?

— Убиха ли нѣкого?

Тревожни въпроси се понесоха шепнешкомъ отъ уста на уста.

Въведоха въ сладкарницата една жена припаднала отъ страхъ. Тя вървѣла точно до убития. Единъ разправяше, че всичко видѣлъ. Той вървѣлъ следъ нѣкакъвъ господинъ отъ Народното събрание къмъ жгѣла насамъ. Между него и господина ходѣлъ нѣкакъвъ младежъ съ каскетъ и черни дрехи. Точно при жгѣла изведнажъ младежътъ започналъ да стреля въ гърба на господина.